

279

1717. Κανουνναμέ τοῦ Μ ο ρ έ ω ς,
μνημ. ἐν 423, σ. 207 σημ. 1.

280

1717. Ἀγοραπωλησία ἀκινήτων τῆς 26 Ἰαν. 1716–1717 ἐν Παροικία
Π ά ρ ο υ,
ἐν 57, σ. 154–155.
« . . . οἱ ὁποίαις <ἰδιοκτήτραι γειτονικῶν ἀκινήτων> ἐρωτηκίκασι, κατὰ τὴν συνήθειαν,
καὶ μὲ τὴν θέλησίν τωνε γίνεται τὸ παρόν . . . ».

281

1717. Προικοσύμφωνον συστάσεως προικὸς εἰς υἱόν, τῆς 24 Ἰαν., ἐν
Παροικία Π ά ρ ο υ,
ἐν 57, σ. 153–154.
« . . . ἂν τύχη θάνατος δίχως νὰ ἀφίνω ἐγὼ παιδί, νὰ μεταστρέφονται πάλε εἰς τοὺς
προθίμους (= ἐγγυτέρους) τοὺς ἐδικοὺς κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθεια τοῦ τόπου . . . ».

282

1718. Προικοσύμφωνον ἐν Ἀ ν δ ρ ω, ἀπὸ 13 Μαρτίου,
ἐν 289, σ. 242.
« . . . μὲ τοῦτο, τοῦ ἀφέντη τὸ πρᾶγμα . . . κοντεσιονάδο, νὰ πηγαίνη ἀπὸ πρῶτο ὡς πρῶτο
ἀρσενικό, καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὸ πουλήσῃ, μηδὲ νὰ τὸ χαρίσῃ . . . ».

283

1719. Τῆς 31 Μαΐου α) «31 ζητήματα χωριανῶ ἀπάνω εἰς τοὺς τόπους»,
15 χωρίων τῆς Ν ά ξ ο υ καὶ ἐν συνεχείᾳ «ἀπόκρισι στὰ ζητήματα
χωριανῶν», τῆς Κοινότητος τῶν χωρίων Νάξου,
εἰς δύο παραλλαγάς, ἐν 146, σ. 75–79.
«Διὰ τὰ λεγάτα, τὸ κάμνομεν σπάτι μὲ τὲς ὁμοιές των μαρτυρίες, πῶς ἔνε γονικά μας
μούλκια καὶ παλαιό μας ζάπτι ἀπὸ τοὺς προγονέους μας ἕως τὴν σήμερον, πρὶν τὸν τα-
χριτζὶ καὶ μετέπειτα τὸν ταχριτζί, διατὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἐχτίζονταν τὰ σπίτια, ἔστοντας
ἡ γῆς ἐδική μας, ἐπαίρναμεν τὸ δικαίωμά μας, καθὼς φαίνεται ἡ ἀπόφασι τῆς κραταιᾶς
βασιλείας, διὰ τὸ ὅποιον πλερόνομεν τὸ βασιλικὸν δόσιμον, καθὼς ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία.
Καὶ διὰ τὰ καπριάτικα, ἔχοντας κάπρο καὶ βόσκοντας καὶ εἰς τὰ πάσκουλα τοῦ καθενός,
κράτησιν ἔχουν νὰ τὰ δίνουν ὡσὰν παλαιὸ ζάπτι τῶν γονέων μας.
Διὰ τὰ λεύτερα, ὅσα ἐθέλαν ἀποδείξει μὲ δίκαιες καὶ νόμιμες ἀποδείξεις, νὰ εἶναι ἐδικά τως.
Στὰ μετάξια, ὅπου γίνονται ἀπὸ κεσίμνια, πάντα τὰ ἐδεκάτιζαν ἐκεῖνοι ὅπου εἶχαν τὰ

